

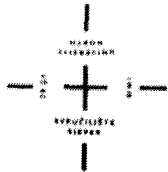
ISSN 2412-1932

Міністерство освіти і науки України
ОДЕСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ
БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta Republike Hrvatske

SVEUČILIŠTE SJEVER
IN VARAŽDIN

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної
науково-методичної конференції

«УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ»

конференція - XXII

Одеська державна академія
будівництва та архітектури

20-21 КВІТНЯ 2017р.

ЧАСТИНА 1

ОДЕСА – 2017

ББК 74.58(4Укр) я 431

М 341

УДК 338 (063)

В збірнику наведені матеріали, які докладалися на XXII Міжнародній науково-методичній конференції «Управління якістю підготовки фахівців» (м.Одеса, 20-21 квітня 2017р.), висвітлюються: результати науково-методичної роботи ОДАБА й інших ВНЗ та організацій **України, Хорватії, Болгарії, Словенії, Німеччини, Молдови** з питань:

- модернізації структури та змісту освіти;
- завдань вищої освіти у сфері гуманітарного розвитку суспільства;
- розвитку наукової та інноваційної діяльності в освіті;
- методичного забезпечення та організації навчального процесу;
- удосконалення інформаційно-ресурсного забезпечення освіти і науки.

Редакційна колегія:

А. В. Ковров, к.т.н., професор – голова

Ю. С. Крутій, д.т.н, професор - заступник голови

І. А. Педько, д.ек.н., доцент

О. Ю. Гілодо, к.т.н., доцент

Д. О. Голубова, к.т.н., доцент

Я. Г. Мар'янюк, к.ф.н., доцент

Відповідальні секретарі:

М. О. Лесняк

К. С. Яричук

Рекомендовано до друку
Методичною Радою ОДАБА
(Протокол № 6 від 23 березня 2017р.)

Тези доповідей надруковано в авторській редакції. Автори матеріалів несуть відповідальність за вірогідність наведених відомостей, точність даних за цитованою літературою та за використання даних, що не підлягають відкритій публікації.

Відповідальний за випуск: д.т.н., професор **Ю. С. Крутій**

©Одеська державна академія будівництва та архітектури, 2017

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Гончарук В. В., Павлюк О. В. (Одеська національна академія харчових технологій, м.Одеса, Україна)

Постановка проблеми. У вітчизняній та зарубіжній соціології та психології поняття „здоровий спосіб життя” набуло широкого вжитку. Образ життя прийнято розглядати як одну з найважливіших біосоціальних категорій, в якій поєднуються уявлення про певний вид життєдіяльності людини: навчання або трудова діяльність, побут; використання вільного часу, задоволення матеріальних і духовних потреб, участь у суспільному житті, норми та правила поведінки. Здоровий спосіб проявляється через світоглядну позицію, поведінку та діяльність.

Однак, на жаль, орієнтація на здоровий спосіб життя не набула якості цінностей, що розділяються особистістю і виступають у ролі мети життя й основних способів досягнення цієї мети; здоровий спосіб життя не «опредмечений у речах, зв'язках, стосунках; потребах, цінностях людини».

З огляду на те, що функції ціннісних орієнтацій полягають у формуванні системи визначених установок людини, що регулюють її поведінку в різних ситуаціях, доводиться констатувати відсутність у пересічної особистості внутрішньої установки на ведення здорового стилю життя. Це підтверджують численні дослідження ціннісних орієнтацій студентів, які дають підстави стверджувати, що здоров'я займає серед них провідне місце.

Однак не зважаючи на це, знання про зміст здорового образу життя, значущість його компонентів не набули реального втілення на рівні повсякденного буття.

Мета статті - визначити на рівні теоретичних узагальнень можливі причини втрати студентською молоддю мотивації до систематичних занять фізичною культурою та спортом, а також визначити напрямок докладання зусиль щодо подолання цих негативних тенденцій.

Результати досліджень. Як відомо, ті потреби, які співвідносяться з домінуючими цінностями, - пріоритетні, задовольняються в першу чергу. Піклування про власне здоров'я такою домінуючою цінністю ще не стало; потреба бути здоровим особистістю усвідомлена але вольовими зусиллями та конкретними діями не підкріплена. Необхідно сформулювати і зробити ефективно працюючим наступний ланцюжок: інтерес - мотив - звичка - ціннісна орієнтація – установка.

На думку науковців, інтерес до занять фізичною культурою та спортом можна сформувати шляхом залучення до різних видів фізкультурно-спортивної діяльності, при органічній єдності навчального і виховного процесів, з використанням можливостей навчальних закладів та поза навчальних спортивних установ. Важливо знати мотиви, які заохочують до занять. Типовими мотивами на початку занять є прагнення зміцнити здоров'я, покращити фізичну підготовленість, самопочуття, зниження маси тіла. Згодом у тих, хто займається вже тривалий час мотивація змінюється: це задоволення від програми занять, організації і методики їх проведення, тип активності, соціальні фактори.

Зважаючи на існуючий розрив між «необхідним» і «реальним» головним завданням сьогодення є змінити негативні тенденції в мотивації поведінки особистості щодо збереження власного здоров'я, культивування та зміцнення мотивів, що заохочують до занять фізичною культурою та спортом. Очевидно слід шукати інші, співзвучні сучасному етапу розвитку суспільства шляхи та механізми формування важливих ціннісних орієнтацій, серед яких одне з провідних місць займає установка на ведення здорового способу життя. З цією метою необхідно «конструювати» відповідні ситуації широко впроваджувати їх в практику повсякденного життя. Досягти цього можна використовуючи можливості сучасних комунікативних засобів, в першу чергу засобів масової інформації та інформатизації, створивши ефективно діючу систему зовнішніх заохочень яка сприятиме формуванню внутрішньої мотивації.

Узагальнення та аналіз результатів численних досліджень дають підстави вважати, що основними напрямками роботи щодо формування потреби фізичного удосконалення у вузівській молоді є: наслідування; ознайомлення студентів з діяльністю власного організму; висвітлення ролі фізкультурно-спортивної роботи з провідною діяльністю студентів. Важливу роль відіграють також заходи щодо пропаганди здорового образу життя: бесіди, доповіді, диспути, зустрічі, науково-практичні конференції. Завдяки їм формується впевненість у необхідності впровадження фізичної культури у повсякденне життя, збільшення обсягу фізичної активності за рахунок самостійних занять. На думку ряду дослідників виховання стійкої потреби в самостійних заняттях фізичними вправами є один із основних напрямків удосконалення системи фізичного виховання студентської молоді.

Сьогодні, на думку експертів, фахівців з різних областей наукового знання, визначальними рисами розвитку цивілізації стали процеси інформатизації та глобалізації. Майбутнє людства будуть визначати глобальні інформаційно-комп'ютерні мережі. Слід враховувати факт злиття біо- і техноінформації в

єдину нову силу, яка домінує зараз на планеті. Саме тому проблема формування нової етики ставлення до життя, пошук систем утворюючих факторів формування культури здоров'я особистості, гармонії тілесного і духовного набуває особливої актуальності на фоні втрати існуючою системою рухів, видів фізичної підготовки та спорту змістовної цінності та мотивуючої ролі.

На теперішній час у сфері фізичної культури та спорту інформаційні технології знайшли впровадження у вигляді електронних облікових документів; підручників та посібників; контролюючих тестових програм; експертних систем; експрес-систем функціональної діагностики, оздоровчих практикумів. З урахуванням темпів розвитку новітніх технологій зовсім не важко спрогнозувати в недалекому майбутньому об'єднання цих окремих елементів в єдину інформаційно-освітню систему. Більш важливим є спрогнозувати і направити її інформаційно-комунікативне наповнення.

Змістовну сутність принципу інформативної насиченості (наповненості подіями) також можна розкрити виходячи з тих змін в розвитку людського суспільства, що вже відбулися та відбуваються. Через сучасні засоби комунікації людина отримує безліч інформації. Це прояв глобалізації та інформатизації суспільного життя про які вже згадували, це технологічні тенденції які визначають рівень та якість нашого життя.

Певною мірою змістовно та організаційно фізичне виховання залишилось на рівні XVIII сторіччя. Для того щоб з'явився інтерес до занять фізичними справами вони повинні для початку щонайменше бути цікавими. Якщо вже дорослі об'єднуються для проведення дозвілля в так званому «автоквестві», то для дітей тим більше треба створювати такі види та форми тренувань, які вимагали б від учасників кмітливості, сміливості, прояву ініціативи, вміння користуватись сучасними технічними засобами отримання та передачі інформації, прояву рівня розвитку рухових якостей та функціональної готовності.

Висновки.

Ефективне формування культури рухової діяльності людини, культури життя, здорового спортивного стилю життя можливе лише при умові відповідного інформаційного забезпечення.

Доцільно внести зміни до змісту та організаційних форм фізичного виховання учнівської молоді. Саме завдяки цьому ми зможемо добитися необхідних змін в психології формування нових цінностей і установок суспільства. У подальшому можлива розробка теоретичного обґрунтування використання у навчально-тренувальному процесі принципів особистої зацікавленості та інформаційного насичення.

Глушкова Н. М. Роль психологічних знань в контексті гуманітаризації вищої освіти	105
Глушкова Н. М. Країнознавство як засіб оптимізації навчальної діяльності іноземних студентів	107
Гончарук В. В., Павлюк О. В. Інформаційне забезпечення формування здорового способу життя	109
Горб-Гаврильченко І. В. Роль педагога у формуванні професійних компетенцій студентів-стоматологів	112
Дмитрієва Н. В., Попов О. А. Мотивація участя студентів в общественной и культурно-массовой жизни академии	114
Иванова И. Н. Подготовка специалистов в области реконструкции и реставрации - путь гуманизации городской среды	117
Кадієвська І. А., Сазонов В. В. Вплив філософії на формування когнітивних компетентностей майбутніх фахівців будівельного комплексу	120
Каранфилова Е. В., Леоненко А. Перфоманс как объект исследования философии творчества	122
Каранфилова Е. В., Самаркина А. Философское осмысление проблем книжной графики	124
Кругий Ю. С., Серьогіна Н. В. Систематизація виховної роботи в академії	126
Куковський О. Г., Діодоренко Л. Д., Семчук П. П. Використання творчості Т. Г. Шевченка для виховання студентів	128
Машарова Я. В., Шевчук О. В. Якісне володіння фаховим мовленням – запорука кар'єрного зростання майбутнього фахівця	130
Михальчук К. В., Краснянська Н. Д. Екологічне виховання студентської молоді	132
Муравьева И. А. Роль кураторских часов в воспитательном процессе студентов	134